

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institvtiones Morales

In Qvibus Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

10. Quot modis pensiones extinguantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

ius petierit, vt pensio ad minorem quantitatem redigatur, vel in totum extinguatur, tanquam irrita & inanis. Quid dicendum vero, quando Titius Canonicatum resignauerit, referuatis sibi 24. nummis aureis licet ibi illi ad Canonicatum suum redire resignatorio contentente nullius momenti fuisse pensionem, eo quod Canonice- tas, præter distributiones quotidianas, nullos fructus ferat. Refert Flaminius lib. 6. de resignatio. beneficiorum. quest. 5. num. 8. in Rota esse iudicatum, pensionario facultatem dari beneficii possessionem capiendi, quando Beneficiarius exceperit nullam esse pensionem, & exceptio fuerit facti, non iuris. Vnde quia in prædicta causa resignatarius contendent irritam fuisse pensionem, quia non in fructibus, sed in distributionibus fuit constituta, quæ exceptio est iuris, cum pensio non soleat in distributionibus imponi, nisi id fuerit in litteris expressum, ideo regressus locum non habet. Potest tamen Titius suum beneficium repetere non ratione regressus, sed actione spolij perinde ac si eo spoliatus esset. Dubitatur etiam, An statim atque Beneficiarius pensionem non soluit, vim & locum habet regressus? Negat Gambarus libro citato num. 272. sufficere lapsum temporis, sed necessitatem quoque esse sententiam, qua declaratur tempus præscriptum transisse. Dubium item est, an cum pensionario conceditur talis regressus, requiratur Beneficiarij consensus? Respondent Gigas, Gambarus, & Redoanus locis citatis, & recte, non requiri: quia regressus conceditur in vtilitatem & commodum pensionarij, ac in odium & penam Beneficiarij pensionem denegantis. Hinc est, vt procurator generatim à Titio constitutus ad beneficia cum reservatione pensionis accipienda, ea possit accipere etiam referuata pensione & regressu, quia facit id quod fieri solet. Item ambigitur, quo tempore pensionarij facultatem habens beneficii possessionem capiendi, propterea quod ipsi non fuerit pensio soluta, possit apprehendere? Respondeo, cum Gigante, esse vñ introductum, vt si debitor pensionis lapsis sex mensibus, eam non soluerit intra triginta dies, eo ipso in excommunicationem incurrat, & propterea beneficium amittat: & tunc pensionarij, in ea excommunicatione Beneficiario perseverante, ius habet beneficium capiendi, ita tamen, vt declaret vti se velle iure, quod habet beneficium repetendi, vt est communis omnium sententia. Nam similem penam non contrahit Emphyteuta ob denegatam pensionem, nisi dominus declarauerit velle se suo iure vti, & caduca fuisse emphyteutica bona: ac proinde eo non declarante, & postea moriente, hæredes contra emphyteutam actionem non habent, quia videtur dominus eam remisisse. Postremo dubitatur, An regressus etiam locum habeat contra eum, qui in beneficio pensione onerato successit? Habet, in litteris enim Pontificijs id dicitur aperte. Is item qui subrogatur, sustinet quoque eius onus. Ex his quæ hæcenus diximus, licet intelligere? si Beneficiarius habens beneficium cum onere pensionis & regressus, eam non soluat sex mensibus transactis, & infra 30. dies, aut infra annum moriatur, tunc pensionarium non posse vti facultate, & iure redeundi ad beneficium contra successorem: quia eum non egerit contra, beneficiarium demortuum, cum viueret, eo ipso creditur suo iure cessisse: ac ita definitum esse ab Auditoribus in Rota, testatur Castellor. Decis. 21. numer. 3. de locato. Quid si referuata sit pensio 100. aureorum cum regressu, & postea fuerit extincta ex parte dimidia: reliquam dimidiam extantem non soluente Beneficiario, ius habeat pensionarij beneficium capiendi? Flaminus libro citato numero. 33. refert in Rota esse conclusum, eum pensionarium ius habere beneficium repetendi, quia cum dimidia pars pensionis debeatur, locum habet regressus: ex equo tamen, & bono sufficeret, si pensio ex parte dimidia soluatur, nec iuris rigorem in hoc esse seruandum.

Quinto queritur, Quænam aliæ clausulæ soleant apponi, cum pensio in fructibus beneficii constituitur? In

primis causa exprimitur, cur pensio referretur: videlicet, quia beneficium quis dimiserit, vel lite de eo cesserit, vel ob merita, & obsequia illius, vel literaturam & doctrinam, vel simile quippiam. Deinde exprimitur etiam fructus, super quibus imponitur pensio. Item, vt soluatur pensio à Resignatario, & quocunque alio, qui ipsi in beneficio successerit: Tum vt soluatur partim in die Natali Christi Domini, & partim in Natali Sancti Ioannis Baptistæ, postea apponitur pena excommunicationis, & priuationis, hisce verbis: *Ac volentes, & eandem auctoritate statuente, quod ille N. vel quicumque alius successor, qui in dictis festiuitatibus, vel saltem intra triginta dies illorum singulas immediate sequentes pensionem prædictam per eum tunc debitam non persoluerit cum effectu, lapsis diebus eisdem sententiam excommunicationis incurrat: à qua donec tibi vel eidem procuratori de pensione huiusmodi tunc debita integre satisfactum, aut alius tecum, vel cum dicto procuratore super hoc amabiliter concordatum fuerit, præterquam in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium nequeat obtinere. Si vero per sex menses dictos triginta dies immediate sequentes sententiam ipsam animo (quod absit) sustinuerit indurato, ex tunc effluente mensibus eisdem dicto beneficio perpetuo priuatus existat, illudque vacare censatur eo ipso, tibi, licet ad idem beneficium liberum habere regressum. Et liceat tibi etiam vigore tui prioris tui nisi possessione propria auctoritate apprehendere, ac si illud minime resignasset.* Ex quibus verbis colligitur, Beneficiarium præscripto tempore pensionem denegantem, ipso facto incidere in excommunicationem, & beneficium amittere. At vero quia huiusmodi penæ Beneficiario irrogantur in commodum, & vtilitatem Pensionarij, eas non contrahit Beneficiarius, pensionario præfixum pensioni tribuendæ terminum prorogante, aut aliquo modo, cum ipso sua sponte conueniente. At contrahit eas penas Beneficiarius etiam nulla præuia monitione: sufficit enim si literæ ei Pontificiæ sint denunciata.

De more etiam ea apponitur clausula, (*vt pensio soluantur, etiam si nullum ius resignanti beneficium, aut lite de eo cedente conueniat*) necnon, & illa: (*Vt pensio ad minorem quantitatem redigi, aut tanquam irrita, & inanis extingui nequeat*) ex qua fit, vt decrecentibus postea beneficii fructibus, pensio integra debeatur. Nam hac clausula non adiecta, beneficiarius petere posset, vt pensio ex parte minueretur, eo quod beneficii redditus essent longe minores, quam antea. Hæc clausula locum habet, quando exceptio Beneficiarij, qua petit, vt pensio ad minorem summam reuocetur, aut tanquam irrita extinguatur, est facti tantum, non iuris.

CAP. X.

Quot modis Pensiones extinguantur.

Pensionem obitu pensionarij extingui, sicut vsum fructum vsufructuarij morte, nemo est qui ignoret. Primo queritur, An pensio extinguatur per matrimonium à pensionario contractum? Gigas g. 54. de pension ait vsu Curie Romanæ esse receptum, vti extinguatur: nam etiam si beneficium Ecclesiasticum non sit, eam tamen curia in hac parte, cum beneficio voluit æquari, vt instar beneficii per matrimonium initum pensio quoque finiretur. Et mihi, inquit Gigas questione cit. num. quarto, ipso facto accidit, quia postquam matrimonium contractum, amissi pensiones mihi vti Clerico in minoribus Ordinibus constituto, per se recorda. Clementem VII. concessas. Sic ille. Et necessarium est, vt sit matrimonium verbis presentis temporis contractum. Sicut enim beneficium per matrimonii futuri promissionem non vacat, ita nec pensio finitur.

Quæres, An Clericus, qui matrimonium contraxit, & propterea pensionem amisit, eam recuperet, si sponsa antequam ab eo cognoscatur, se ad Religionem conferat?

Minime, quia ius semel extinctum non reuiuiscit, e. *Quam periculum* 7. q. 1. & eadem ratione beneficium, quod quis per matrimonium contractum amisit, non recuperat: Sed quid si pensionarius Clericus coniugium inierit, quod tamen sit irritum, & inane, an amittet pensionem? Amittet: eodem enim prorsus modo per huiusmodi nuptias pensio extinguitur, quo per eas beneficium vacat. Quando vero per matrimonium initum, sed alio irritum, beneficium vacat, suo loco ostendimus li. 7.

Aliquando tamen pensio conceditur cum ea clausula: Ut eam retinere queat pensionarius, etiam si ducat uxorem, dummodo aliquam Religionem militarem susceperit, & professus fuerit: & tunc dubitari potest, an si Titius pensionem cum hac clausula obtineat, & postea professionem in Ordine militari emiserit, non seruata formula Concilij Tridenti: *Sess. 25. c. 15. de Regularibus*, ubi statuitur: Ne quis in qualibet Religione, tam uirorum, quam mulierum, minori tempore, quam per annum post susceptum habitum in probatione steterit, ad professionem admittatur, possit pensionem exigere? Flaminius li. 6. de *resignatione benefic. n. 117.* testatur esse in Rota definitum, licite pensionem exigi posse, quia in his militaribus Ordinibus, in quibus Milites professi, castitatem tantummodo conjugalem profitentur, ita ut liceat eis nuptias contrahere, Concilij decretum locum non habet, cum non sint simpliciter Religiosi, praesertim; eum in quibusdam Ordinibus eodem simul tempore, & habitu, Religionis suscipiatur, & emittatur professio. cuiusmodi est militaris Ordo S. Stephani à Magno Duce Florentiae institutus: ut habetur in eius statutis *fol. 2. ca. 1.* Sed quid si miles professus uxorem duxerit, sine consensu totius Ordinis Magistrum, cum tamen in ipsius militiae statutis caueatur, ne quis absque eius consensu nuptias contrahat? Respondeo, aut in ipsius statutis poena decernitur, ut militari priuilegio careat, & hic videtur quoque pensionem amittere, quia militaribus priuilegijs spoliatur: aut alia quaeris poena irrogatur, & hic non videtur pensionem amittere, quia militaribus priuilegijs gaudet.

Secundo quaeritur, An eo ipso quo quis ad Metropolitanam, vel Cathedrali Ecclesiam promouetur, pensionem amittat? Hac de re Gigas q. *quingagesima sexta*, ubi refert Cardinale, Antonium Butrium, Laurentium, Caeciliolum sensisse, eum non amittere, quia pensio non est ecclesiasticum beneficium. Ar uerius est sententia Gigantis, in his Clericis promotis pensionem extingui, nisi fuerit priuilegio Pontificio concessum, ne ea priuentur, An etiam is, qui in Abbatem eligitur, amittit pensionem? At Gigas, eo quem diximus loc. de Abbat. atque Episcopo eandem esse rationem.

Tertio quaeritur, An pensio extingatur per ingressum pensionarij in Religionem? sicut in eo qui solemniter voto (ait Gigas q. *quingagesima septima*) Religionem proficitur saeculare beneficium vacat: sic etiam pensio extinguitur: & sicut ante professionem emissam, beneficium non vacat, *capitulo 1. de regul. in sexto*. Sic etiam pensio non extinguitur.

Quarto quaeritur, An pensio extingatur eo ipso, quo Clericus miles efficitur? Gigas q. 55. respondet, eodem modo per militiam pensionem extingui, quo per eam beneficium vacat. Vnde sicut Clericus militiam amplexus, & monitus, ut eam derelinquat, ni pareat, beneficium amittit, ita etiam pensionem, quia tunc priuilegio clericorum priuatur, eo quod beneficium, & ecclesiam pro derelictis habuisse videatur.

Quinto quaeritur, An pensio, cum ad alium transfertur, extinguitur? Communis est opinio, eam extingui: quoniam quandocumque transfertur, finitur antiqua, & noua constituitur pensio.

Sexto quaeritur, An pensio sola pensionarij voluntate ad tempus, vel in perpetuum remitti queat absque illo Pontificis consensu? Respondeo, cum Gigas q. 45. n. 5. & Gomezio in *Reg. de infirmis resignantibus quest. 17.* & Paul. Rom. q. 28. de pensioni. & Card. cap. *Agatho 1. quest. 6.* & Na-

uarro in *biannual. cap. 23. num. 3.* posse, quidquid dicat Gambard. *lib. 6. de offic. Legati. num. 61.* nam quamuis beneficium Clericus dimittit et nequeat propria auctoritate, *cap. Admouit. c. 6. Quod in dubio, de renouatio.* potest tamen pensionem. Ratio huius est, quia cum beneficium dimittitur, vacat, quod Ecclesiae nocere potest: at vero cum pensio dimittitur, non propterea vacat, sed extinguitur, quod beneficium, & Ecclesiae potius prodest quam noceat: sic etiam beneficium liberatur ab onere, & seruitute, qua tenebatur. Deinde, paritate patronus potest propria auctoritate se iure patronatus abdicare, eo quod liberam eo ipso Ecclesiam dimittit. Item, pensio est in beneficio constituta in utilitatem, & commodum pensionarij: ergo potest ipse pensionarius suo commodo, & iure cedere. Sed est animaduertendum, in Concilio Tridenti, *Sessione vigesima prima, capitulo duodecimo, de reformatione.* esse constitutum: ut si quis ordinetur ad titulum pensionis, non possit eam postea sine consensu Episcopi alienare, extinguere, aut remittere, donec Ecclesiasticum beneficium sufficiens habeat.

Si quaeras, An pensio minui queat solo pensionarij consensu absque ulla Romani Pontificis auctoritate? Potest: quia sicut ex toto pensio potest remitti voluntate sola pensionarij, sic potest ex parte remitti, quod est minui: item quia eo ipso quo minuitur pensio voluntate pensionarij, minori onere Beneficium grauaatur.

Septimo quaeritur, An pensio extingatur, pensionario obtinente beneficium, in quo fuerat ei pensio reueruata? Hanc quaestionem Gigas q. 49. de *pensionibus*, pulchram appellat: de qua, inquit, *fuit alius interrogatus in hac urbe Veneta.* Et certe non parum refert, extingaturne pensio, An potius cum ipso beneficio consolidetur, ut solet usufructus cum proprietate aliquando confundi. Quoniam si pensio extinguitur, nunquam amplius reuiuiscit, nisi legitima Superioris auctoritate denuo conferatur. Sicut quia beneficium per matrimonium contractum amittitur, *c. 1. de Cler. conug.* postea nunquam amplius recuperatur, etiam si sponsa ante maritalem congressum ad Religionem se transferat: ita pensio quoque semel extincta non redit. Si uero pensio dicitur cum beneficio consolidari, tunc quamdiu consolidata est, sopita tantum, non extincta censetur: ac propterea etiam si pensionario qui est assecutus beneficium, in quo erat ei pensio reueruata, ipsum beneficium auferatur: non auferatur tamen ius, & potestas petendi pensionem à beneficij possessore.

Ad hanc igitur quaestionem ipse Gigas ita eum distinctione respondet: Si pensionarius, inquit, qui est adeptus beneficium oneratum pensione sibi debita, illud dimittit ex causa necessaria: ut puta, quia alter in illo potius ius habens, intenta ei lite illud obtinuit, & quasi euicit, tunc pensionem potest exigere ab eo Beneficiario, ut prius exigebat, quemadmodum idem iuris habet usufructuarius, ut colligitur ex l. *Si maritus, C. de inoffic. test. c. l. Dominus ff. de usufructu, c. quemadmodum quis utatur*, ubi sic est: Si usufructuario fundi proprietas per dominum legata fuit, & dominum usufructuarius illum fuit contractus restituere, tanquam ad alium pertinentem, uidelicet ad eum qui agit querela inofficis testamenti, & obtinuit: tunc usufructus manet apud usufructuam proprietatem, apud quem prius fuerat. Haece ibi. Si uero pensionarius beneficium sua sponte dimittit: tunc pensio apud eum non remanet, sed potius extinguitur, quoniam in simili etiam articulo, & casu usufructus extinguitur, non consolidari cum proprietate intelligitur. In l. *Cum filius, §. Dominus ff. de legatis 2.* ubi habetur: Si Dominus fundi, cuius usufructus alterius erat, illum usufructuarius suum, uniuersalem heredem instituat, & illum fundum puta Titio legat, haec usufructus non retento, legatario consignare debet. & l. Si tibi fundi usufructus, ff. Quib. modis usufructus amittatur, statuitur: Si testator uni usufructum pure, alteri uero proprietate sub conditione legat: ut puta si nauis ex Asia uenerit, & usufructuarius conditione pendente proprietatem dominum adquisierit: deinde extiterit condicio: si pleno iure fundus illius erit, cui legatus fuit.

fuit neq. inter est, quod detractio usufructu proprietatis legata sit: quia usufructuarius factus dominus proprietatis, omne ius legati usufructus amisit. Sic ibi. Similiter quoq. si creditor instituat heres a suo debitore, aut contra debitor a creditore: statim atq. hereditatem alteruter adierit, obligatio cum hereditate confunditur. l. Si fructum. §. Aditio. ff. de solutiōni. vbi dicitur: Aditio hereditatis nunquam iure confundit obligationem: veluti si creditor debitoris, vel contra, debitor creditoris adierit hereditatem. Ita lex. Item, si testator Titio rem alienam leget, & ipse Titius legatarius viuo testatore, illius rei dominus fiat iure donationis, eius actio extinguitur, ita vt ab hærede eam repetere possit. l. Marius §. duorum. ff. de leg. secund. Et Inst. de legat. §. Si res aliena. Item si fideiussor debitoris heres extiterit, pro quo se solum creditoris promissit, ab obligatione liberatur. leg. Styrius. §. Quod vulgo in status. ff. de solutiō.

Octauo queritur, An pensio Titio reseruata extinguatur statim atque aliud beneficium fuerit assecutus? Minime, vt recte ait Gigas q. 50. quia pensio simul cum beneficio haberi potest: non enim Canones iurave prohibent, quominus vtrumque simul habeatur, quia pensio, vt sæpius diximus, beneficium Ecclesiasticum non est.

Nono queritur, An pensio Romani Pontificis consensu redimi per Beneficium possit, pensionibus anticipate solutis? Ratio dubitandi est, quia hæc redemptio pensionis videtur Simonie vitium continere: nam quæsi ea licita est, cur non tuta conscientia possit quis se beneficio abdicare ea conditione, vt ipsi in eo certa pensio referretur, & insuper, vt ea pensio pretio anticipato solvatur, seu redimatur: quod qui faceret, beneficium ipsum vendere merito crederetur. Nam quando ita tuum beneficium Titij gratia deponeres pacto cum co inito, vt tibi pensionem decem annuorum aureorum quotannis soluendam redimat septuaginta aureis statim solutis, perinde esset, ac si dares illi beneficium pretio septuaginta aureorum recepto. Hanc questionem tractauit Gigas quest. 87. de pensio. Gambarus li. 6. de off. Legati. num. 123. vbi omnes affirmant hanc pensionis redemptionem, auctoritate Rom. Pontificis factam, liberam esse ab omni Simonie labe: quod Gigas multis argumentis conatur ostendere.

Sed nobis vnus sufficiat Romane Curie vsus. Potro, sicut Platina, Paulus I. L. hunc redimendam pensionem vsum approbauit. Ceterum non solent Romani Pontifices pensiones reseruare dimittentibus beneficia, & hanc simul facultatem concedere, vt ipsis pensiones ex toto soluantur anticipatis solutionibus, sed pensionem simpliciter reseruant, & postea seorsim, ac diuisim faciunt liberam potestatem, & optionem, vt qui annuam pensionem debet, eam redimat anticipatis solutionibus. Teste etiam Gigante, solet pensio redimi anticipatis quinque solutionibus, vel sex, vt summum, septemue, considerata pensionarij ætate: sic enim quoque is, qui alicui annua debet alimentaria, solet ea redimere. Ita ille Auctor.

Decimo queritur, An sine auctoritate Rom. Pontificis, pensio anticipatis solutionibus redimi queat? Caietanus tom. 1. Opusculorum tract. 31. in Responsione 10. affirmare videtur, quamuis id non explicet: quoniam solum ait, redimi posse pecunia pensionem sine vlla Simonie labe: quia pensio, inquit, est quid temporale, profanum, videlicet fructus qui quotannis ex beneficio debentur, & solvantur. Item, quia fas est futuros beneficij, vel pensionis fructus ad certum tempus locare, & vendere, nisi lex scripta prohibeat: ergo futuras pensiones licet vendere, & emere, cum id nulla lege scripta sit vetitum. His accedit, quod pensio conceditur tanquam alimentum in subsidium vitæ: sed is, cui annua debentur alimenta, potest anticipatis solutionibus ea vendere, & is qui debet illa redimere.

Hæc sententia mihi non placet, quia licet pensionis fructus sint quid temporale, at ius exigendi fructus ex beneficio alterius, est ius quoddam spirituali annexum, ergo fructus locari, & vendi possunt, ius tamen ipsum nõ item.

Vnde Maior in quarto, dist. vigesima quinta, questio. quinta negat id licitum esse, quia pensio, inquit, non est annua fructuum portio quæ soluitur, sed ius exigendi eam: hoc autem ius rei est spirituali annexum, quia non nisi Clerico, ex Superioris auctoritate confertur. Sotus vero libro nono, de iustitia, questione septima, articulo secundo, ita distinguit, Aut pensio datur loco tanquam laboris merces, & ministerij, & opera stipendium: & hæc pensio redimi potest absque Romani Pontificis consensu, quoniam totum hoc ius est profanum, & temporale. Aut pensio datur loco beneficij, vt puta, cum quis suum dimittit beneficium, vel lite de eo cedit, vel vt habeat, quia Clericus est, vade commode sustentetur, vel cum alicui Beneficiario datur adiutor: & hæc pensio cum in locum beneficij subrogatur, est spiritualis, ac proinde pecunia redimi nequit. Sed hanc profecto questionem rectius mea sententia solunt, Gigas de pensio. questio. 87. numero quinto, & sexto. Gambarus, & Paulus Romanus, apud Gigantem loco citato. Simpliciter, aientes, pensionem sine Pontificis Romani consensu redimi non posse: tum quia pensio sit ius quoddam quasi spirituale: tum quia Curie Romane vsus obseruat, vt non nisi Romani Pontificis assensu redimatur, vsu vero id merito introductum est, ad omnem Simonie speciem euitandam: alioqui enim ipsa beneficia venalia redderentur. Hinc fit, vt qui priuato iure, & auctoritate pensionem redimit, peccet quidem, & puniri merito queat: Sed in Simonie penas non incidat, in quas nimirum incidunt, qui beneficium pecunia permutant.

Vndecimo queritur, An pensionarius, sine vlla Superioris auctoritate queat futuros suæ pensionis fructus ad tempus, vel ad totum vitæ suæ cursum locare, vel vendere anticipatis solutionibus? Ratio dubitandi est, quia si hoc licite potest facere, poterit etiam cum Beneficiario pacisci, vt is redimat pensionem anticipatis solutionibus: quod tamen questione superiori negauimus. Respondeo, secundum conscientiam, & ius commune posse, nisi vsus Romane Curie obstituerit, & forense iudicium: nec enim tunc ius pensionis venditur, nec ad alium transfertur, sed solum futuri pensionis fructus locantur, aut venduntur: ita vt is, qui conducit, vel emit, pensionarij nomine, non suo exigat. Sicut usufructuarius quamuis apud se retineat ius, potest alteri locare, & vendere fructus, & penes vnum potest esse ius pensionis, vel usufructus, & penes alterum emolumentum, & commodum. At vero Beneficiarius, qui pensionem debet, eam redimere anticipatis solutionibus, sine Rom. Pontificis facultate non potest: tum quia emit ius ipsum pensionis, & non solum fructus: tum quia id vetat vsus Romane Curie, ac proinde Simonie speciem talis redemptio haberet: secus est, cum alteri futuri pensionis fructus locantur: in iudicio tamen talis locatio, vel venditio suspecta iudicabitur, nisi contrarium appareat certo, & euidenter, vel ad tempus, vel in perpetuum.

CAP. XI.

De facultate transferendi pensionem ad alium.

Primo queritur, Quid sit translatio pensionis, & an transferri ex vno ad alium possit? Gigas questione duodecima, de pensionibus, num. secundo, de pensionibus, ait transferri non posse, quia non est perpetua, sed pensionarij morte finitur: at vero beneficium, cum sit perpetuum, obitu Beneficiarij vacat, non extinguitur, ac ideo ad successorum transit. At quidquid sit, de hoc vsus Romane Curie habet, vt pensiones transferantur ex vno ad alium. Nam pensionario datur facultas pensionem ad alium transferendi. Nihilominus dicunt Curiales, cum pensio transfertur, antiquam extingui, & nouam alteram constitui: ita vt translatio pensionis plurimum differat à translatione beneficij: quod hoc, cum de vno Beneficiario ad alium